

27. ledna 2021

Vážená paní, vážený pane,

tímto se ucházím o pracovní místo lékařky na Traumatologické klinice ve FNOL a ráda bych Vám sdělila důvody, které mne k tomuto rozhodnutí vedou. Úvodem jsem si dovolila napsat krátký příběh z dětství, díky kterému jsem se rozhodla stát se lékařkou.

Už jako malá jsem byla cílevědomá a pracovitá holka, která si šla za svým snem. Od malička jsem měla ráda sport, nejdříve jsem dělala balet, pak sportovní gymnastiku a basketbal, ale ze všeho nejvíc mě to táhlo ke koním. Od 8 let jsem byla členkou jezdeckého oddílu a ve 12 ti letech jsem vykonala zkoušky základního výcviku a byla mi přidělena licence. Začala jsem jezdit po závodech, byl to adrenalin. Dodnes si pamatuji jeden závod. Krátce před startem jsem spadla z koně a zlomila si ruku, ale i přes silnou bolest jsem odstartovala, závod dokončila a dokonce se i umístila na předních místech. I přes neustávající palčivou bolest a narůstající otok zápěstí jsem se podle zvyklostí nejprve postarala o koně a až pak odjela na traumatologickou kliniku FN Olomouc k ošetření. Přijela jsem tam v jezdeckém oblečení a čekala, až přijdu na řadu. Vstoupila jsem do traumatologické ambulance a tady to vše začalo, mé vůbec první setkání s tímto oborem. Poprvé jsem naživo viděla RTG snímek ruky, zlomeninu a sádku a od toho momentu jsem věděla, že chci být lékařkou. Můj úraz mě od jízdy na koni a od závodění neodradil, a to i přesto, že jezdecký je velmi rizikový sport, kde vznikají těžká traumata. S mnohými jsem se v průběhu mé jezdecké kariéry setkala. Díky sportu jsem se naučila fungovat v kolektivu, být kolegiální, pracovat v týmu a nemyslet jen na sebe.

V průběhu studia na LF UPOL jsem absolvovala výuku a stáže na jednotlivých klinikách a měla jsem možnost se setkat s každým oborem zblízka. U každého jsem se zamyslela, jestli je to právě to, čemu bych se chtěla věnovat, ale u každého mi něco chybělo. Nevěděla jsem co, než jsem došla do pátého a šestého ročníku, kde jsme měli výuku chirurgie a traumatologie a právě na traumatologii mi to došlo, stres, adrenalin, napětí, přesně to, co jsem zažívala před startem závodu na koni. V tomto oboru nikdo neví, co ho ten den čeká. Vím, že je traumatologie velmi náročný obor jak psychicky, tak i fyzicky, zvláště pro ženu, ale vím, že mě bude bavit a naplňovat. Na tomto oboru se mi také líbí to, že je po velmi krátké době od operace vidět výsledek. Můj zájem o tento obor prohloubila i má dobrovolná dlouhodobá stáž na Zdravotnické záchranné službě Olomouckého kraje, kde stážuji od čtvrtého ročníku dodnes a v rámci výjezdů se setkávám, ať už s traumaty nebo jiným neštěstím.

Ráda bych pracovala na Traumatologické klinice FNOL pod vedením zkušených lékařů, kteří na klinice působí. V rámci stáže jsem měla možnost poznat, že na klinice je skvělý a přátelský kolektiv, do kterého bych se chtěla zařadit. Po získání základních dovedností bych ráda pokračovala ve svém vzdělání, a to formou doktorského studia a ráda se budu podílet na výuce mediků.

Preferované obory:

1. Traumatologie
2. Ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí
3. Chirurgie

Děkuji
S pozdravem
Anna Truksová